

РЕШЕНИЕ

№ 22936

гр. София, 08.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в публично заседание на 16.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **9524** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Подадена е жалба от В. Б. Т. срещу Решение № 85 от 21 август 2025 г. на директора на ТД на НАП – [населено място]. С решението изцяло е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/с изх. № С250025-023-002162/04.08.2025 г. на публичен изпълнител, с което са наложени следните обезпечителни мерки:

- възбрана върху 2/8 идеални части от поземлен имот с идентификатор 32216.2310.49 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], Столична община, одобрени със Заповед № РД-18-12 от 17.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, с площ 4500 кв. м;
- възбрана върху 2/8 идеални части от поземлен имот с КИД 12084.2761.2750 по кадастралните карти и регистри на [населено място], одобрен със Заповед № РД-18-40 от 20.07.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК;
- възбрана върху поземлен имот с КИД 12084.2761.2743 по кадастралните карти и регистри на [населено място], одобрен със Заповед № РД-18-40 от 20.07.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК;
- възбрана върху 2/8 идеални части от поземлен имот с идентификатор 32216.2310.50 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], Столична община, одобрени със Заповед № РД-18-12 от 17.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, с площ 7798 кв. м;
- запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки и депозити, както и върху вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление, или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги – в „Първа инвестиционна банка“ и в „У. Б.“, за сумата от 354073,94 лв.;
- запор върху ценни книги – дялове на лицето в „Софбилдинг“ ЕООД, в „Про Сървис Консулт“

ЕООД и в в „Софбилдинг Инжинеринг“ ЕООД;

– запор върху МПС – F. Transit с рег. № СА 125 ХК, със застрахователна оценка 9500 лв.

Обезпечителните мерки са наложени във връзка с ревизионно производство за установяване отговорността на лицето за непогасени задължения на дружеството „Корект Кънстръкшънс“ ЕООД по реда на чл. 19 от ДОПК.

В жалбата се сочат арушения на материалния и процесуалния закон, както и неизпълнение на предпоставките на чл. 121, ал. 1 и чл. 148, ал. 3 във връзка с чл. 213, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Твърди се, че при извършения контрол на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки от Директора на ТД на НАП- С. не са изложени самостоятелни и конкретни мотиви, обосноваващи необходимостта от налагане на обезпечителните мерки. Посочено е, че срещу лицето е образувано производство по чл. 19 от ДОПК, но липсват съображения, обосноваващи обезпечителната нужда. Бланкетно е прието, че размерът на задълженията е съизмерим с наложените мерки, без да са изложени факти и обстоятелства, въз основа на които е направен този извод. Навеждат се доводи за нарушение на чл. 195, ал. 6 от ДОПК, който предвижда обезпечението да се налага първо по данъчна оценка, а след това – по застрахователна или пазарна стойност. Поддържа се, че оценката на недвижимите имоти следва да бъде извършена по актуалната данъчна оценка, а не по данъчната оценка към датата на придобиването, което представлява нарушение на чл. 195, ал. 6 от ДОПК.

Твърди се, че втория и третия имот са с приблизителна пазарна стойност над 450000 лв. и са напълно достатъчни да обезпечат цялото евентуално бъдещо вземане. Представени са разпечатки за цените на имотите в района, като се сочи, че и двата имота са с предназначение за строителство и имат висока пазарна стойност. В възпрепятствала извършването на каквато и да е дейност с имотите. Не било уточнено, как е извършена оценката им. Навеждат се доводи за нарушение на принципа на съразмерност на обезпечителната мярка. При налагането на запора върху банковите сметки не е била съобразена разпоредбата на чл. 198, ал. 3 от ДОПК. Иска се отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата. Излага допълнителни аргументи, че са налице нови обстоятелства – ревизионното производство е приключило с ревизионен акт, който е отменен от Директора на ДОДОП при ЦУ на НАП и преписката е върната за нова ревизия.

Ответникът – Директор на ТД на НАП-С., чрез процесуален представител, оспорва жалбата и иска потвърждаване на решението и на акта за налагане на предварителните обезпечителни мерки, като се позовава на подробно изложените мотиви в решението на директора. Оспорва искането на жалбоподателя обезпечението да се налага по пазарна стойност, като сочи, че съгласно закона то следва да бъде наложено по данъчна оценка. По отношение на наложения запор върху банковите сметки се твърди, че в запорното съобщение изрично е указано да се съобрази забраната по чл. 213 от ДОПК. В писмено становище се иска прекратяване на делото, поради отпаднал интерес, тъй като е издаден РА и ново постановление за продължаване на действието на обезпечителните мерки по реда на чл. 121, ал. 6 от ДОПК. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СПП не е встъпила в процеса.

Съдът, след като обсъди възраженията на страните и събраните по делото доказателства, намира следното:

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/с изх. № С250025-023-002162/04.08.2025 г. на публичен изпълнител са наложени обжалваните обезпечителни мерки:

- възбрана върху 2/8 идеални части от поземлен имот с идентификатор 32216.2310.49 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], Столична община, одобрени със Заповед № РД-18-12 от 17.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, с площ 4500 кв. м;
- възбрана върху 2/8 идеални части от поземлен имот с КИД 12084.2761.2750 по кадастралните карти и регистри на [населено място], одобрен със Заповед № РД-18-40 от 20.07.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК;
- възбрана върху поземлен имот с КИД 12084.2761.2743 по кадастралните карти и регистри на [населено място], одобрен със Заповед № РД-18-40 от 20.07.2011 г. на изпълнителния директор на АГКК;
- възбрана върху 2/8 идеални части от поземлен имот с идентификатор 32216.2310.50 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], Столична община, одобрени със Заповед № РД-18-12 от 17.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, с площ 7798 кв. м;
- запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки и депозити, както и върху вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление, или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги – в „Първа инвестиционна банка“ и в „У. Б.“, за сумата от 354073,94 лв.;
- запор върху ценни книги – дялове на лицето в „Софбилдинг ЕООД, в „Про Сървис Консулт“ ЕООД и в в „Софбилдинг Инжинеринг“ ЕООД;
- запор върху МПС – F. Transit с рег. № СА 125 ХК, със застрахователна оценка 9500 лв.

На 05.08.2025г. е получено потвърждение от съдия-изпълнителя за вписаните възбрани, на същата дата са връчени запорните съобщения на банките. Запорното съобщение до ТР е вписано на 05.08.2025г. Получено е потвърждение за вписан запор върху МПС на 06.08.2025г.

ПНПОМ е връчено на 11.08.2025г. по електронен път.

Мерките са наложени за сумата 368974,14лв. - главница 305378,06лв. и лихви 63596,08лв., въз основа на искане от ръководител ревизия, назначена със ЗВР Р 22220525002782020-001/11.06.2025г., с предмет - установяване отговорността на жалбоподателя за непогасени публични задължения на „Корект Кънстръкшънс“ ЕООД по ЗКПО , в размер на 101452,01лв.за 2019 и 2023г.и по ЗДДС – 267522,13лв., за м. 09.2023г. и м. 11.2024г. Жалбоподателят е бил управител на дружеството в периода 29.11.2016г. - 18.11.2024г. Търси се неговата отговорност за задълженията на дружеството на основание чл. 19 ДОПК.

Постановлението е наложено въз основа на мотивирано искане на ръководителя на ревизията № р-22220525002782-039-001/03.07.2025г. В същото се сочи, че жалбоподателят е бил управител на задължено дружество – „Корект Кънстръкшънс“ ЕООД, за което са установени задължения за корпоративен данък и по ЗДДС, че е продал дружествените си дялове на 06.11.2024г. и твърди, че е предал на новия собственик цялата налична документация. Задълженията на дружеството произтичали от подадени декларации за 2019 и 2023г. В искането освен тези факти е описано установеното имущество на жалбоподателя. В постановлението е пренесена същата информация. ПНПОМ е обжалвано и е постановено оспореното решение, с което жалбата е отхвърлена от зам. Директор на ТД на НАП- С., действаща в това качество по силата на заповед ЗЦУ – ОПР-22/17.10.2024г., с която е оправомощена от ИД на НАП да замества Директора на ТД на НАП – С. по време на отпуската. По делото е представена и заповед 3218/154.10 2024г., с която тя е назначена за зам. директор на ТД на НАП - С..

Жалбата е отхвърлена със следните мотиви: Сочи се, че искането за налагане на предварителна обезпечителна мярка съответства на изискванията на чл. 121 от ДОПК. То е мотивирано с опасността, удовлетворяването на бъдещото вземане да се окаже невъзможно или значително затруднено. Преценката, дали са налице такива обстоятелства зависила от съпоставката между

предполагаемия размер на задължението и наличните активи. В случая такава съпоставка била извършена. Мярката била наложена в рамките на текуща ревизия въз основа на мотивирано искане. Заповедта за възлагане на ревизия била връчена, поради което е започнал да тече срокът за извършването ѝ. Дружеството, което жалбоподателят представлявал, имало установени и изискуеми публични задължения за данъци и лихви в особено големи размери – 368974,14 лв. към 3 юли 2025 г. Изследвано било имущественото му състояние. В оспореното постановление за налагане на принудителни обезпечителни мерки били посочени фактическите и правните основания, включително размерът на задължението, обстоятелството, че то е в особено голям размер, както и опасността от затрудняване на събирането му. В това производство не е било необходимо да се обсъждат по същество констатациите на ревизиращите органи.

Сочи се също, че следва да е налице съразмерност между размера на задълженията и имуществото, върху което се налагат обезпечителните мерки. Прието е, че в случая такава съразмерност е налице, тъй като с наложените обезпечителни мерки не се възпрепятства жалбоподателят да упражнява правата си върху имуществото – то не е иззето от него, а единствено се запазва в неговия патримониум.

Посочва се, че жалбоподателят не е представил доказателства, че посочените данъчни оценки на имотите не са актуални. Според решаващия орган, активите не са достатъчни да обезпечат цялото задължение. Също така не били налице данни, дали по банковите сметки е имало реално запорирани средства.

Прието е, че установената несъбираемост на задълженията обосновава необходимостта от насочване на предварителните обезпечителни мерки върху имуществото на лицето. Направен е извод, че постановлението е правилно и законосъобразно и че не са налице основания за неговата отмяна, с които мотиви е отхвърлена жалбата срещу постановлението.

В постановлението е посочено извършването на ревизия, фактът, че жалбоподателят е прехвърлил дяловете си в дружеството „Корект Кънстръкшън“ ЕООД на 06.11.2024г., описано е притежаваното от него имущество, върху което е наложен запор, с цел осуетяване опасност от несъбираемост на публичните вземания. Тази опасност е обоснована с размера на задължението.

По делото е представена административната преписка, от която се установява, че фактите, установени от събраните доказателства, са правилно описани в решението. Представени са заповедта за възлагане на ревизия и доказателства за връчването ѝ. Събрани са доказателства от Търговския регистър, че жалбоподателят е бил собственик на дружеството през периодите, за които са установени задълженията, както и доказателства за продажбата на дружествените дялове. Представени са и данни за имуществото на жалбоподателя, включително за това, че е собственик на възбранените имоти и МПС, както и справки за данъчната оценка на недвижимите имоти и за застрахователната стойност на МПС.

От тези доказателства се установява, че в административното производство, както пред публичния изпълнител, така и пред решаващия орган, е ползвана данъчната оценка на имотите към декларацията на лицето по ЗМДТ от 19.11.2023 г.

От представените от жалбоподателя документи се установява, че след тази дата е настъпила промяна в статута на два от имотите, която е довела до промяна във вида им – от земеделска земя в урегулирани поземлени имоти, за които е разрешено застрояване.

По делото жалбоподателят е представил доказателства, че към 29.05.2023 г. предназначението на два от възбранените имоти е било променено. За имоти с идентификатор 32216.2310.49 и 32216.2310.50 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], Столична община, одобрени със Заповед № РД-18-12 от 17.01.2012 г. на изпълнителния директор на АГКК, е издаден План за Регулация и застрояване и е дадено разрешение за изготвяне на ПУП, за което

са представени заверени копия за Плана и Заповед РА50-455/04.05.2022г.на Главния архитект на Столична община.

Допълнително, след отмяна на хода по същество по указания на съда са представени актуални удостоверения за данъчна оценка, видно от които:

- имот 1746 [населено място], район Н.-В., квартал 20А, УПИ парцел XIV-2695, идентификатор 12084.2761.2742 е с данъчна оценка 1317.20 евро към 04.03.2026г.;

- имот 1746 [населено място], район Н.-В., квартал 20А, УПИ парцел XIV-2695, идентификатор 12084.2761.2743 е с данъчна оценка 1349 евро към 04.03.2026г.;

- имот 1746 [населено място], район Н.-В., местност Полето, идентификатор 12084.2761.2695 е с данъчна оценка 402,30евро към 04.03.2026г.;

- нива с идентификатор 32216.3210.50, [населено място], местност Бели брег е с данъчна оценка 565.40 евро към същата дата;

- имот с идентификатор 32216.2310.49 в Б., местност Бели Б. е с данъчна оценка - 326,30 евро.

Представено е и постановление за продължаване на действията на обезпечителни мерки, от което се установява, че процесните мерки са удължени на 04.02.2026г.с постановление на публичен изпълнител, издадено след издаване на РА.

От своя страна жалбоподателят представя Решение 494/09.04.2026г.директор на ДОДОП С. при ЦУ на НАП, с което е отменен РА, издаден в производството, в което са наложени мерките – РА Р-22220525002782-091-001/21.01.2026г., издаден въз основа на Заповед за възлагане на ревизия Р-22220525002782-020-001/11.06.2025г. Основанията за отмяна на РА е, че е необоснован, не е доказана вина на ревизираното физическо лице, което е една от предпоставките за възникване на отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК на управител на дружество. РА е отменен и е върнат за нова ревизия, която да започне с издаване на нова заповед за издаване на ревизия, съответно са дадени множество указания за събиране на доказателства.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Фактите по делото се установяват непротиворечиво от писмените доказателства, които са част от административната преписка. Спорен е въпросът дали при издаването на акта са спазени материалноправните и процесуалноправните изисквания, както и дали наложената с постановлението обезпечителна мярка е съразмерна и необходима.

Обжалваното решение е връчено на лицето на 25.08.2025 г. Жалбата до съда е подадена на 29.08.2025 г. Следователно жалбата е подадена в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от надлежна страна, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Предмет на оспорване в настоящото производство е решение на директора на ТД на НАП – С., както и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки, с което са наложени възбрани върху недвижими имоти, запор върху средства по банкови сметки, на дружествени дялове и запор върху МПС.

Касае се за предварителни обезпечителни мерки, наложени по реда на чл. 121 от ДОПК, които се налагат в хода на ревизията или при издаването на ревизионния акт. В тези случаи органът по приходите може мотивирано да поиска от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски би станало невъзможно или значително затруднено.

Чл. 121, ал. 2 от ДОПК препраща към реда за налагане на обезпечителни мерки по чл. 195 от ДОПК, а по отношение на тяхното обжалване – към чл. 197 от ДОПК.

Съгласно чл. 121, ал. 6 от ДОПК, действието на наложените предварителни обезпечителни мерки

се продължава с обезпечителни мерки от същия вид и върху същото имущество, наложени в едномесечен срок от издаването на ревизионния акт, когато актът е издаден в 4-месечния срок по ал. 4 или в срока, определен от съда по реда на ал. 5.

Разпоредбата на чл. 197, ал. 1 от ДОПК предвижда, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната дирекция на НАП по местонахождение на публичния изпълнител, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 - в 7-дневен срок от получаването на жалбата.

Нормата на чл. 197, ал. 2 от ДОПК предвижда, че решението на органа по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на териториалната дирекция, чийто директор го е издал, а тази на чл. 197, ал. 3 от ДОПК определя условията, при които съдът отменя наложената обезпечителна мярка: *„Съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5“.*

Следователно, предмет на съдебен контрол в производството са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С., а съдът извършва преценка, дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

В настоящия случай, от приложените писмени доказателства се установява, че обжалваното решение е издадено от орган, който разполага с материална компетентност – директора на ТД на НАП С..

Решението е издадено на 21.08.2025г., в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 преклузивен срок, който е започнал да тече, считано от 14.09.2023 г.

Обжалваното ПНПОМ е издадено от компетентен орган - от публичен изпълнител в компетентната териториалната дирекция на НАП, съгласно чл. 8, ал. 1, т. 2 от ДОПК и съгласно правомощията на този орган, определени в чл. 167, ал. 1 от ДОПК. Същите са издадени в предвидената в чл. 196, ал.1 от ДОПК писмена форма.

Съгласно чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК, обезпечение се налага по отношение на установени и изискуеми публични вземания, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни тяхното събиране. Обезпечителната мярка следва да отговаря на обезпечителната нужда, съгласно чл. 195, ал. 7 от ДОПК. Следва да се определи такава мярка, която съответства на обезпечителната нужда на публичния взискател, но и да не обременява прекомерно длъжника. Това следва от един от основните принципи в административното производство - принципа на съразмерност, залегнал в разпоредбата на чл. 6 от АПК, приложим в настоящото производство по силата на § 2 от ДР на ДОПК.

Чл. 195, ал. 6, т. 1 от ДОПК от своя страна предвижда, че обезпеченията се извършват по стойност на активите в следната последователност: *„1. по данъчната оценка, определена съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси за недвижими имоти или по застрахователната стойност за моторни превозни средства, вписана в застрахователния договор, а когато моторното превозно средство не е застраховано, по пазарната цена, срещу която вместо застрахованото моторно превозно средство може да се купи друго от същия вид и качество към момента на издаване на удостоверение за застрахователната стойност на вещта“.*

Съдът намира, че искането за прекратяване на производството, поради издаване на ново постановление за продължаване на действието на наложените предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК, е неоснователно. Действително, с издаването на РА и новото произнасяне по наложените предварителни обезпечителни мерки, действието на предходното постановление отпада и те се считат за наложени с новото постановление, но това не елиминира правния интерес на лицето да иска обявяване незаконосъобразността на предходното, предвид и възможността да търси вреди от незаконосъобразен акт. В случая не е налице оттеглен административен акт, при който органът сам признава неоснователността на действията си, а напротив, потвърден с издаване на акт за продължаване на действието на същите мерки, но наложени на друго основание – не поради предполагаеми бъдещи задължения, за които са установени предварителни данни в ревизионното производство, а поради установени с РА, който подлежи на предварително изпълнение. От което следва, че жалбоподателят има правен интерес да иска отмяна на процесното постановление.

Видно от съдържанието на обжалваното ПНПОМ, в него макар и лаконично са описани фактите, въз основа на които се налага обезпечителната мярка. Посочено е, че е във връзка с провеждана ревизия за установяване отговорността на лицето за задължения на дружество, чийто собственик и управител е бил, натрупани в периода, когато е имал това качество. Посочен е и предполагаемия размер на задълженията. Постановлението съответства на останалите изисквания за съдържанието на този вид актове, съгласно чл. 196 от ДОПК. Видно от съдържането на решението, в него са описани фактическите основания, които според органа изискват налагане на предварителни обезпечителни мерки. Мотивирано е, откъде произтича необходимостта от обезпечителната мярка, според органа и защо тя е съразмерна на обезпечения интерес, като е посочено, че се касае за задължения в особено големи размери, чийто размер е значително по-нисък от размера на установеното и запорирано имущество на лицето.

Представените по указания на съда актуални данъчни оценки установяват, че наложените обезпечителни мерки – възбрани сами за себе си не са прекомерни спрямо размера на предполагаемите бъдещи задължения, които обезпечават, но в тази връзка и към момента няма яснота за размера на запорираните средства по банкова сметка на лицето, т.е. не може да се отговори на възраженията за несъразмерност на обезпечението и не е отговорено на това възражение и в оспореното решение. С оглед на което, то е издадено в нарушение на изискванията за обосноваване на административния акт. Следва да се има предвид, че размерът на всички обезпечения, взети заедно, следва да съответства на защитения интерес.

В случая обаче са налице други основания за отмяна на наложените обезпечителни мерки. Касае се за предварителни обезпечителни мерки, които са наложени в рамките на конкретна ревизия, започнала със конкретна ЗВР и приключила с отменения РА, въз основа на мотивите в искането за налагането им. Отмяната на РА като необоснован и изводът на решаващия орган, че следва да се възложи нова ревизия, с издаване на нова заповед и определяне на нов екип, както и дадените указания за събиране на доказателства, поради липса на достатъчно данни за ангажиране на отговорността на жалбоподателя по чл. 19 ДОПК, водят до извод, че са отпаднали и основанията за продължаване на предварителните обезпечителни мерки по конкретно постановление и ревизия. Мотивите за отмяна на РА по същество отричат доводите в постановлението и искането за налагането им - че са установени данни за задължения на жалбоподателя и за техния размер. Т.е. с отмяната на РА е отречено да са налице достатъчно доказателства за подлежащи на обезпечаване бъдещи задължения. В новата ревизия, новият екип ще преценява отново всички предпоставки за наличие на доказателства за подлежащи на обезпечение публични задължения и техния размер, и ще предприеме конкретни действия за

обезпечаването им.

Отделно, е налице и изричната разпоредба на чл. 225, ал. 1, т. 2 от ДОПК, която води до задължение при отмяна на РА да се прекрати производството по принудително изпълнение на публичните вземания, което включва и обезпечителните мерки, свързани с този РА.

Ето защо, съдът счита, че обжалваното решение и потвърденото с него ПНПОМ са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

При този изход на делото право на разноски има жалбоподателят, но доколкото той не претендира такива, не следва да се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Б. Т., [ЕГН], Решение №ПО-85 от 21 август 2025 г. на директора на ТД на НАП – [населено място] и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С250025-023-002162/04.08.2025 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП- С..

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: